

MODTAGET
I DEPARTEMENTET

26 APR. 2007

Miljøminister Connie Hedegaard
Højbro Plads 4
1200 København K

HØRSHOLM KOMMUNE

Kære Connie

Tak for dit brev af 2. marts 2007 vedrørende det politiske forlig om vandsektoren, som jeg har læst og overvejet grundigt. Jeg er fortsat uenig med dig.

Først og fremmest har jeg det utrolig dårligt med, at du virkelig mener, at det nugældende retsgrundlag giver mulighed for, at brugerne i en "hvile i sig selv" virksomhed kan komme til at betale to gange eller flere for nøjagtig samme anlæg. Det gør det langt fra bedre, at staten som en del af stoploven forlanger sin rigelige andel for at medvirke til selskabstømmingen. Jeg bliver også forbløffet, når jeg i Danske Kommuner kan læse i dit indlæg om vandaftalen: *"Jeg ser faktisk helst, at "stop-loven" ikke virker og staten ikke får nogen indtægter."*

Jeg vedlægger et eksemplar af advokatfirmaet Bech-Bruun Dragsteds redegørelse af juni 2004 vedrørende "hvile i sig selv" princippet i vandsektoren. Heri fastslås på side 47: *"Konstateres der i en overdragelses- eller opkøbssituation midler, der hidrører fra perioden før prislovgivningen i vandsektoren trådte i kraft, synes det endvidere at følge af det tilsynsretlige hvile-i-sig-selv princip, at disse midler skal komme de tilknyttede forbrugere til gode."*

Hvis du virkelig mener det, du gav udtryk for i Danske Kommuner om stoploven, kunne du jo blot have lagt Bech-Bruun Dragsteds meget grundige juridiske undersøgelse til grund.

Jeg har også grundigt læst regeringsudspillet om den nye affaldssektor, og du giver her udtryk for principielle synspunkter omkring hvile-i-sig-selv forsyningsvirksomheder, som jeg er helt enig i, men som efter min vurdering er i direkte væsentlig uoverensstemmelse med den politiske aftale omkring vandsektoren. Personligt deler jeg iøvrigt fuldstændigt de synspunkter, som Det radikale Venstres miljøordfører Johannes Poulsen har givet udtryk for i den forbindelse.

Af regeringsudspillet fremgår på side 13 bl.a.: *"Initiativerne skal blandt andet forebygge krydssubsidiering mellem forskellige miljøgrupper og forskellige affaldsordninger. Det vil både styrke "forureneren betaler princippet", og at brugerne kun betaler for de ydelser, der stilles til rådighed."*

Dato: 25.04.2007

Ref.
07010283/JHJN-6RGERX/J
RH

**Politisk Administrativt
Sekretariat**

Ådalsparkvej 2

2970 Hørsholm

Tlf : 45 17 75 75

Fax 45765254

pas-post@horsholm.dk

www.horsholm.dk

Kontaktperson

Jaine R Holst

chefsekretær

Direkte tlf. 45177515

Hvordan vil du med det udsagn kunne forklare vandsektorens forbrugere, at de skal betale for forbrug i den skattefinansierede sektor, og dermed som forbrugere skal betale for ydelser, der ikke stilles til rådighed for vandsektorens brugere.

Af udspillet side 16 fremgår under afsnittet om adskillelse af myndigheds- og driftsopgaver bl.a.:

"En klar adskillelse vil også mindske risikoen for, at der kan ske sammenblanding af kommunens almindelige økonomi (som er skattefinansieret) og anlæggenes økonomi (som er brugerbetalt).

Med den aftalte selskabstømningsmodel fører du i modstrid med det refererede og klare standpunkt direkte penge fra det brugerfinansierede område og ind i det skattefinansierede. Jeg vedlægger iøvrigt en pressemeddelelse af 2. december 1987 fra Kommunernes Landsforening med overskriften "Kommunernes borgere skal ikke betale 2 gange for spildevandsrensning". Pressemeddelelsen havde et andet udgangspunkt, men jeg er - med den retsopfattelse jeg har - fuldstændig enig i synspunktet.

Der er i den politiske aftale aftalt, at brugernes betaling skal være gennemsigtig. Forbrugerne skal klart vide, hvad de betaler for.

Selv om vi er meget uenige om din stoplov, så er vi enige om, at forbrugerne så præcist som muligt også skal vide, hvad de betaler for, og derfor går jeg ud fra, at du direkte kan bekræfte, at for de kommuner, hvor der er foretaget selskabstømning og provenuet overført til det skattefinansierede område, at der direkte i afregninger til forbrugerne skal stå, hvor stor en andel af gebyret, der hidrører fra, at de skal betale to gange for det samme anlæg.

Med hensyn til Den europæiske Konvention vil jeg fortsat gøre gældende, at den politiske aftale ikke respekterer det lokale selvstyre. Konventionen indledes med følgende præambel:

- *"i betragtning af, at Europarådets mål er at tilvejebringe en fastere enhed mellem dets medlemmer til befæstelse og virkeliggørelse af de idealer og grundsætninger, som er deres fælles arv,*
- *i betragtning af, at de lokale myndigheder er en af de vigtigste grundpiller i ethvert demokratisk styre,*
- *i betragtning af, at borgernes ret til at deltage i varetagelsen af offentlige anliggender er et af de demokratiske principper, som er fælles for alle Europarådets medlemsstater,*
- *i den overbevisning, at det er på lokalt plan, at denne rettighed kan udøves på den mest direkte måde,*
- *i den overbevisning, at tilstedeværelsen af lokale myndigheder med reelt ansvar kan skabe en forvaltning, som er både effektiv og tæt på borgeren,*
- *i bevidstheden om, at beskyttelsen og styrkelsen af lokalt selvstyre i de forskellige europæiske lande er et vigtigt bidrag til opbygningen af et Europa grundlagt på principperne om demokrati og decentralisering af beføjelser,*
- *i forvisning om, at dette forudsætter eksistensen af lokale myndigheder, der har demokratisk valgte besluttende organer og en udstrakt grad af selvbestemmelse med hensyn til deres*

opgaver, de måder på hvilke opgaverne varetages, og de midler der er nødvendige for deres udførelse,

blevet enige om" - og så følger konventionen.

Jeg går ud fra, at vi er enige om, at den politiske aftale ikke respekterer konventionens idé og hensigt. Det er også derfor, at du henviser til undtagelsesformuleringer i konventionen.

Undtagelsesbestemmelser har kun mening, hvis det pågældende land enten generelt er i vanskeligheder eller virkelig har store problemer f.eks. indenfor et sektorområde, så man har bug for en dispensation for at få problemerne løst.

Men Danmark har en af Europas allerbedste økonomier og formentlig også den bedst fungerende vandsektor. Derfor er den politiske aftale på de punkter, jeg tidligere har nævnt, i klar uoverensstemmelse med konventionen.

Jeg skal endelig bede dig om at tilstille miljøordførerne en kopi af mit brev.

Venlig hilsen

Uffe Thorndahl

borgmester

Kopi

Hørsholm Kommune
Adalsparkvej 2
2970 Hørsholm

Ministeren
J.nr. MST-419-00002

Att.: Borgmester Uffe Thorndahl

2 - MAR. 2007

Kære Uffe

Tak for dit brev på baggrund af forliget om vandsektoren. Jeg er ligesom du tilfreds med, at vi nu har fået afklaret de politiske rammer for vandsektoren. Jeg er enig med dig i, at forhandlingerne har været langvarige, men det er jo et grundvilkår i politik, at tingene kan trække ud, når mange synspunkter og holdninger skal bøjes mod hinanden for at der kan opnås enighed. Og det har glædet mig, at det faktisk er lykkedes at skabe bred politisk enighed om aftalen om vandsektoren.

Du påpeger to problemer i den politiske aftale om vandsektoren.

For det første mener du, at aftalens elementer om forsyningssekretariat og prisloftsregulering krænker de forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i henhold til artikel 4, stk. 4, og artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Konvention om Lokalt Selvstyre. Jeg har forelagt dit brev for Indenrigs- og Sundhedsministeriet som oplyser følgende:

"Konventionens artikel 4, stk. 4 har følgende ordlyd: *"Beføjelser henlagt til lokale myndigheder skal normalt være fulde og udelte. De må ikke forringes eller begrænses af en anden, central eller regional, myndighed, medmindre dette er hjemlet i lovgivningen."*

Af Europarådets uddybende rapport til konventionen fremgår om bestemmelsen, at lokale og regionale myndigheders beføjelser som udgangspunkt skal være fulde og udelte. Dette skyldes særligt hensynet til klarhed i ansvarsfordelingen. Imidlertid anerkendes det, at der på visse områder kan være behov for, at myndighedsniveauer supplerer hinanden. I sådanne tilfælde er det vigtigt, at de centrale eller regionale myndigheders indgriben i forhold til et lavere myndighedsniveau sker i overensstemmelse med klare bestemmelser i lovgivningen.

Bestemmelsen forhindrer således ikke, at et andet myndighedsniveau, herunder staten, i lovgivningen kan tillægges funktioner, der har betydning for kommunernes udførelse af deres opgaver.

Konventionens artikel 8, stk. 2, har følgende ordlyd: *"Ethvert administrativt tilsyn med lokale myndigheders virksomhed skal normalt kun sigte på at sikre overensstemmelse med lovgivningen og med forfatningsmæssige principper. Administrativt tilsyn kan dog udøves som et hensigtsmæssighedstilsyn af højere myndigheder for så vidt angår opgaver, som er overladt til lokale myndigheder."*

Forsyningssekretariatets opgave bliver på grundlag af den foretagne benchmarking at fastsætte – og helt undtagelsesvist efterfølgende at dispensere fra fastsatte – prislofter. Sekretariatet er derfor ikke det, som man normalt forstår ved en tilsynsmyndighed, og allerede derfor er det tvivlsomt, om sekretariatet vil være omfattet af konventionsbestemmelsen om administrativt tilsyn. Hertil kommer, som det er uddybet i Europarådets forklarende rapport til konventionen, at administrativt tilsyn over for lokale myndigheder efter konventionsbestemmelsen også kan udøves som hensigtsmæssighedstilsyn.”

Jeg er på denne baggrund ikke enig med dig i, at udmøntningen i lovgivningen af den indgåede aftale vil indebære nogen krænkelse af Danmarks forpligtelser efter konventionen.

For det andet stiller du spørgsmål ved, om kommunerne i henhold til gældende ret kan sælge en vand- eller kloakforsyning og lade provenuet tilgå kommunekassen. Dette spørgsmål vedrører rækkevidden af hvile-i-sig-selv princippet og blev vurderet af Kammeradvokaten i forbindelse med udarbejdelsen af regeringens ideoplæg om vandsektoren.

Det var her Kammeradvokatens vurdering at
”...der hverken i vandforsyningsloven, betalingsloven eller det almindelige kommunalretlige "hvile-i-sig-selv" princip er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at der inden for vandforsyningssektoren gælder begrænsninger i virksomhedernes og deres ejeres adgang til at disponere over kapital, der frigøres ved overdragelse af virksomhedernes aktiviteter, ligesom det må anses for usikkert, hvilke begrænsninger princippet medfører i virksomhedernes og deres ejeres adgang til at disponere over forsyningsvirksomhedens kapital, medens virksomhederne er i drift.”

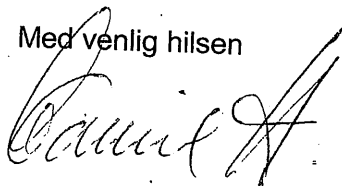
Denne vurdering fra Kammeradvokaten gjorde det klart, at kommunerne efter alt at dømme har råderetten over den kapital, der frigives ved et eventuelt salg af en forsyning uanset at det er forbrugerne som normalt har betalt anlægget. Det følger dermed også, at en begrænsning af kommunernes råderet (f.eks. ved – som du foreslår - i lovgivningen at fastsætte, at det er forbrugerne som har ejerskabet til kapitalen) formentlig ville blive anset for at være ekspropriation.

Det blev derfor valgt at begrænse kommunernes økonomiske fordel ved at sælge forsyningerne ved at indføre modregning i bloktilskuddet efter samme principper som på energiområdet. Denne model forventes nemlig ikke at medføre problemer i forhold til spørgsmålet om ekspropriation.

Det er mit håb, at vi med det fremsatte lovforslag effektivt vil begrænse kommunernes lyst til at trække midler ud af vandsektoren.

./.
Til din orientering vedlægger jeg et resume af notatet med Kammeradvokatens vurdering af spørgsmålet.

Med venlig hilsen

Connie Hedegaard